

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716202252
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2716202252.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČO: 24 785 199, zastúpeného splnomocnencom: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., Eliščíno nábřeží 280/23, Hradec Králové, Česká republika, IČ: 014 35 400, podnikajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky zahraničnej osoby: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka so sídlom Ul. Svornosti 43, Bratislava, IČO: 47 255 773, proti žalovanému: Y. J., nar. X.X.XXXX, bytom: B. XXX, R., o zaplatenie 8.311,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 25. júla 2017, č.k. 1C/43/2016-72, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 8.311,39 eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 6.000 eur od 4.10.2014 do zaplatenia. Zároveň rozhodol, že žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov v celom rozsahu. Žalovanej istiny sa žalobca domáhal titulom nedoplatku zo zmluvy o úvere. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že súd prvej inštancie vec prejednal, vykonal dokazovanie a zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s., ako právnická osoba, uzatvorila so žalovaným ako spotrebiteľom dňa 27.12.2012 Zmluvu o poskytnutí splátkového úveru č. U. ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 6.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť mesačnými splátkami v počte 120 vo výške 119,90 eur vždy k 20. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou dňa 20.1.2023. Zmluvné strany si ďalej dohodli výšku úrokovej sadzby 17,90%, výšku RPMN 21,43% a dlžník sa zaviazal celkom zaplatiť čiastku 13.855,33 eur. Slovenská sporiteľňa, a.s., listom zo dňa 6.10.2014 oznámila žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, zároveň vyzvala žalovaného na zaplatenie celého úveru 1.311,39 eur, s tým, že mimoriadna splatnosť nastala ku dňu 8.10.2014. Toto oznámenie banka doručovala žalovanému, pričom sa zásielka vrátila dňa 13.10.2014 ako nedoručená s poznámkou: adresát neznámy. Slovenská sporiteľňa, a.s., uzatvorila so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2014, na základe ktorej bola na postupníka, teda žalobcu, postúpená medzi iným i pohľadávka vo vzťahu k žalovanému. Listom zo dňa 11.11.2014 Slovenská sporiteľňa, a.s., oznamovala žalovanému, že postúpila pohľadávku z úveru žalobcovi. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 52, § 53, § 54, § 3, § 39, § 524 ods. 1, 2, § 526 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval od toho, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2014, mal nadobudnúť pohľadávku pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s.,

voči žalovanému. Slovenská sporiteľňa, a.s., vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, oznámenie však žalovaný neprevzal, zásielka sa vrátila dňa 13.10.2014 s poznámkou adresát neznámy. V podmienkach úverovej zmluvy uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a žalovaným je v článku 10.3 uvedené, že doručovanie písomností dlžníkovi sa považuje za doručené na tretí deň po odoslaní, alebo ak sa zásielka vráti ako nedoručená. Klient oznamuje okrem iného adresu, kde mu budú doručované písomnosti banky. Vo veci bolo sporné, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia. Za rozhodné pri vyriešení otázky, či sa v zmysle ust. § 524 OZ stal žalobca veriteľom žalovaného, súd považoval skutočnosť, že postupom bola banka, ktorej zákon o bankách v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá povinnosť pred postúpením svojej pohľadávky niečo konať a to urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. Z tvrdenia žalobcu a príloh k zmluve o postúpení pohľadávky je zrejmé, že sa žalovaný dostal do omeškania s platením peňažného dlhu. Žalovaný neplnil splátky dohodnuté v zmluve riadne a včas. Na omeškanie so splatením splátky banka upozorňovala žalovaného výzvou zo dňa 8.9.2014 a to tak, že je v omeškaní so splatením sumy vo výške 2.154,79 eur, ktorú doručovala žalovanému poštovou prepravou. Na poštovú prepravu bola zásielka daná dňa 12.9.2014, vrátila sa však nedoručená dňa 16.9.2014 s poznámkou adresát neznámy. V súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami úverovej zmluvy, uvedená výzva sa nedostala do sféry dispozície žalovaného, preto ju nemožno považovať za doručenú dňom 19.9.2014 v zmysle uvedených obchodných podmienok. Následne banka podaním zo dňa 6.10.2014 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Uvedené oznámenie podala na poštovú prepravu dňa 9.10.2014, žalovaný opätovne zásielku neprevzal, táto sa vrátila dňa 13.10.2014 s poznámkou adresát neznámy. S poukazom na VOP uvedené oznámenie sa nedostalo do sféry dispozície žalovaného a nemožno ho považovať za doručené dňom 16.10.2014. Súd mal za to, že písomným oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 6.10.2014 a písomnou výzvou zo dňa 8.9.2014 na plnenie omeškaných splátok Slovenská sporiteľňa, a.s., ako pôvodný veriteľ a ani terajší žalobca nepreukázali, že by bolo oznámenie a výzva doručené žalovanému, resp. že sa dostali do jeho sféry dispozície. Súd súčasne poukázal na to, že keby aj bolo uvedené oznámenie a výzva doručené žalovanému, nie je splnená podmienka dodržania lehoty 90 dní na plnenie pre dlžníka v omeškaní, než bude postúpená pohľadávka inej osobe, teda terajšiemu žalobcovi. Banka nedodrжала zákonom stanovenú lehotu 90 dní od výzvy na plnenie dlžníkovi v omeškaní a postúpila pohľadávku voči žalovanému Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2014. Zmluva o postúpení pohľadávok tak je podľa § 39 OZ neplatným právnym úkonom, z ktorého nemohol nadobudnúť žalobca právo veriteľa domáhať sa po žalovanom ako dlžníkovi splnenia záväzku pre neplatosť právneho úkonu banky. Na strane žalobcu tak nie je daná aktívna legitímácia v konaní, čo bolo dôvodom na zamietnutie žaloby. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že na to, aby bolo možné považovať písomnosť za doručenú, je potrebné, aby adresát pri doručovaní oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a oznámenia o postúpení pohľadávky, mal objektívnu možnosť sa s písomnosťou oboznámiť. Pri doručovaní nemožno vychádzať z fikcie doručenia podľa predpisov procesnoprávných, ktorými sa riadi doručovanie súdnych zásielok a môže nastať fikcia doručenia v občianskosúdnom konaní, ani z dohody strán, ale iba podľa § 45 ods. 1 OZ, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Podľa rozhodnutia nemusí byť neprítomnej osobe doručený - adresátom prevzatý, dôjde jej vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície, kedy možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom písomností oboznámi, môže objektívne oboznámiť. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, aby mal objektívnu možnosť tak urobiť. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Má za to, že súd nesprávne právne posúdil doručenie mimoriadnej splatnosti a z toho dôvodu nesprávne zamietol žalobu. Je nesporné, že dohoda s dlžníkom ohľadom mimoriadneho zosplatenia úveru bola dohodnutá a to priamo v článku 10 zmluvy o úvere. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo odoslané klientovi dňa 6.10.2014, pričom dňa 13.10.2014 sa zásielka vrátila s poznámkou pošty adresát neznámy. Súčasťou zmluvy o úvere sú aj všeobecné obchodné podmienky. Pri doručovaní právnych úkonov a iných právnych aktov je potrebné rozlišovať medzi doručovaním hmotnoprávných úkonov a procesnoprávnym doručovaním. Fikciu doručenia je možné použiť na hmotnoprávny úkon. Režim doručenia hmotnoprávných úkonov sa spravuje ustanovením § 45 ods. 1 OZ. Pre prípad mimoriadneho vyhlásenia splatnosti úveru sa jedná o jednostranný právny úkon, ktorý je doručovaný. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime OZ predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi. Slovné spojenie dostane sa do dispozičnej sféry adresáta, nemožno

vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Poukázal tu na rozsudok NS ČR zo dňa 8.6.2011, sp.zn. 26 Cdo 268/2011 a uznesenie NS SR zo dňa 28.1.2011, sp.zn. 5Cdo 129/2010. Mimoriadna splatnosť úveru bola doručovaná na adresu, ktorá bola žalovaným uvedená ako kontaktná adresa priamo na zmluve. Žalovaný nijako neupovedomil pôvodného veriteľa o zmene tejto adresy a preto pôvodný veriteľ považoval túto adresu za reálnu a doručujúcu. Pôvodný veriteľ nemá prístup do centrálnej evidencie obyvateľov. Bolo by nemysliteľné, aby v prípade presťahovania klienta stratil veriteľ možnosť uskutočniť mimoriadnu splatnosť úveru, a pre prípad nesplácania by musel čakať do roku 2023 na splatnosť úveru. Žalovaný celkovo na úver zaplatil sumu 154 eur. Je tak zrejmé, že neuhradil v celku ani jednu splátku úveru. Splatnosť prvej splátky bola 20.2.2013. Žalovaný sa tak dostal do omeškania už s prvou splátkou. Keďže úver nebol riadne splácaný, tak ako sa žalovaný zmluvne zaviazal, pôvodný veriteľ vyhlásil dňa 3.10.2015 mimoriadnu splatnosť úveru. V zmysle § 53 ods. 9 OZ je podstatné, či bol zákazník v omeškaní so splátkou viac ako 3 mesiace a zároveň či bol vyzvaný na úhradu v lehote nie kratšej ako 15 dní. Výzva dlhšia ako 15 dní pred zosplatením úveru bola súdu doložená spolu so žalobou. Podľa názoru žalobcu však nie je možné spájať ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Hlavným účelom tohto ustanovenia sú prípady prelomenia bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpenia pohľadávky. Ďalej ide o úpravu možnosti, aby banky bez porušenia bankového tajomstva poskytli svojim právnym zástupcom informácie o tých záväzkoch klientov, ktoré si klienti bánk a pobočiek zahraničných bánk riadne a včas neplnia a to na účely vymáhania splnenia týchto záväzkov klientom. Podľa odvolateľa je oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré bolo odoslané zo strany postupcu spolu s podacím hárkom dostatočným preukázaním postúpenia pohľadávky a práve toto oznámenie o postúpení pohľadávky zakladá bez ďalšieho aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie predmetnej pohľadávky. Ďalej poukázal na článok 7.6.1 písm. a) VOP, ktorý upravuje práve možnosť pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s., postúpiť pohľadávku bez toho, aby stanovovala, že toto postúpenie musí nastať až po 3 mesiacoch od výzvy dlžníkovi. V zmluve o úvere nebolo ustanovenie o tom, že by veriteľ nemohol pohľadávku postúpiť na nového veriteľa. Žalovaný výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť pohľadávku na tretiu osobu (článok 10.3 VOP). Poukázal tu na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/2/2016. Tiež dal do pozornosti skutočnosť, že nebankové spoločnosti nemajú povinnosť zasielať pre platné postúpenie pohľadávky výzvu skoršiu troch mesiacov. Dal do pozornosti nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 242/2007, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 43CoSr/3/2017 a Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co/20/2016. Vzhľadom k uvedenému má za to, že žalobca je vecne aktívne legitimovaný aj bez toho, aby predložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správny skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

5. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že na predmetné postúpenie pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 463/2001 o bankách, konkrétne ust. § 92 ods. 8 v zmysle ktorého možno postúpiť pohľadávku voči klientovi, ak je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo i len časti

svojho peňažného záväzku voči banke a to aj napriek písomnej výzve banky. Za správne bolo potrebné považovať skutkové zistenia súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo preukázané, že by Slovenská sporiteľňa, a.s., kvalifikovane vyzvala pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok, žalovaného na splnenie omeškaných splátok poskytnutého úveru. Súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s otázkami namietanými v odvolaní, vrátane dôvodov, pre ktoré nie je možné stotožniť sa s inými názormi na aplikáciu ust. § 92 ods. 8 ZoB. K výhrade žalobcu v odvolaní, že klient banke dal súhlas s postúpením pohľadávky a to vo všeobecných obchodných podmienkach, kde bolo dohodnuté medzi veriteľom a dlžníkom, že klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky na tretiu osobu, takto udelený súhlas žalovaného však odvolací súd nepovažoval za platný. Odvolací súd si ustálil, že v uvedenom prípade ide o pohľadávky z úverového vzťahu, ktorý je nepochybne vzťahom spotrebiteľským a potom vychádzal z ust. § 53 ods. 1 OZ. V zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ treba pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvných podmienok porovnávať právnu pozíciu v akej by spotrebiteľ bol podľa aplikovateľných vnútroštátnych predpisov, t.j. akoby danú situáciu upravovali dispozitívne zákonné normy, pokiaľ by také ustanovenie v zmluve nebolo. V prejednávanej veci je zrejmé, že ak by VOP neobsahovali uvedenú zmluvnú podmienku, aplikoval by sa zákonný zákaz postúpenia pohľadávok bankou bez splnenia osobitných podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Ustanovenie všeobecných obchodných podmienok potom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože zásadným spôsobom zjednodušuje pozíciu banky pri postupovaní pohľadávky a to napriek tomu, že jej postúpením dochádza k zmene dlžníkovho partnera, pred ktorým ho ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. má chrániť. Možno predpokladať, že dlžník vstupuje do právneho vzťahu s bankou práve preto, že je to banka, teda regulovaný subjekt podliehajúci určitým pravidlám podnikania, obozretnosti, dôveryhodnosti, dohľadu príslušného regulátora. Okrem toho vstupuje do tohto vzťahu s dôverou, že citlivé údaje o jeho majetku a majetkových pomeroch budú chránené pred zneužitím resp. že každé sprístupnenie tretej osobe sa bude diať s jeho súhlasom, pričom ustanovenie VOP ho o túto ochranu oberá. Navyše toto ustanovenie je obsiahnuté vo VOP, čo je vopred formulovaný dokument, ktorý žalovaný musel akceptovať ako celok a odmietnuť ho mohol jedine odmietnutím celej zmluvy, takže nejde o ustanovenie individuálne dojednané a treba ho považovať za neprijateľnú a neplatnú podmienku v predmetnej úverovej zmluve. K postúpeniu pohľadávky potom mohlo dôjsť len za splnenia podmienok v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a postupca, ktorý takto postúpenú pohľadávku uplatňuje v súdnom konaní, je povinný v zmysle § 132 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. V danom prípade správne súd prvej inštancie skonštatoval, že tieto podmienky splnené neboli. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením súdu, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy, odvolací súd má za to, že žalobca urobil všetko preto, aby žalovanému bola predmetná výzva doručená, túto mu zasielal na adresu oznámenú žalovaným. Žalovaný neoznámil inú adresu, preto pokiaľ na uvedenej adrese žalovaný zásielku neprevzal, nie je toto možné klásť za vinu žalobcovi. V danom prípade však jednoznačne nebola splnená druhá podmienka a to že od uvedenej výzvy neuplynula doba 90 dní, počas ktorej bol žalovaný pred postúpením od vyzvania v omeškaní.

6. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam preto, keďže odvolacie dôvody žalobcu boli neopodstatnené, neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný.

8. Uvedené rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).